

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบระดับการควบคุมตนเองของนักศึกษา เพื่อจะศึกษาว่า

1. นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบได้ความรัก แบบของไทย และแบบเรียกร่องเอาจากเด็ก มีระดับการควบคุมตนเองแตกต่างกันหรือไม่
2. นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำหรือไม่
3. นักศึกษาชายและหญิง มีระดับการควบคุมตนเองแตกต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาประโยคประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2523 ในวิทยาเขตพณิชยการพระนคร จำนวน 200 คน เป็นชาย 98 คน หญิง 102 คน อายุประมาณ 17-18 ปี ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตราประมาณค่าเอส ซี เอส (The Self-control Schedule Rating Scale) ซึ่งพัฒนาโดย ไมเคิล โรเซนบัม (Michael Rosenbaum) ซึ่งผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง 36 ข้อ

2. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner Parent Behavior Questionnaire) ซึ่งประมุขวัชรศิษย์ ได้แปลมาทดลองใช้ และ วินิจ เกตุธำ ได้นำมาปรับปรุงให้เหมาะกับเด็กไทยอีกครั้งหนึ่ง แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับวัดการที่เด็กรับรู้ถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ 3 ลักษณะ คือ การให้ความรัก (Loving) การลงโทษ (Punishment) และการเรียกร้องเอาจากเด็ก (Demanding) ulyang ละ 10 ข้อ ตามลำดับ รวมเป็น 30 ข้อ และคะแนนเฉลี่ยทุกวิชาตลอด 3 ภาคการศึกษา

การดำเนินการวิจัย

1. เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแปล มาตราวัดระยะทางเอสดี (เอสดี) และค้นคว้าเรื่องแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู
2. ทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อหาความเชื่อถือได้และปรับปรุง
3. นำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
4. ตรวจสอบคะแนนค่าตอบ แล้วนำข้อมูลมารวบรวมได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-ways Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า
 - 1.1 ความแตกต่างระหว่างเพศ จะส่งผลให้มีระดับการควบคุมตนเองแตกต่างกัน
 - 1.2 การอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้มีระดับการควบคุมตนเองแตกต่างกัน
 - 1.3 ผู้ที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูง จะมีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่าผู้ที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนต่ำ
2. วิธีเอส (S-method) ของ เชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเองต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก จะมีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่านักศึกษที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ และแบบ เรียกร้องเอาจากเด็กที่ระดับนัยสำคัญ .01

2. นักศึกษาที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูง มีระดับการควบคุมตนเอง สูงกว่านักศึกษามีสัมฤทธิผลทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาชายและหญิง มีระดับการควบคุมตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาถึงการใช้โปรแกรมการควบคุมตนเอง ในการปรับปรุง พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในเด็กไทย เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมลักขโมย พฤติกรรมหนีเรียน ฯลฯ

2. ควรศึกษาถึงวิธีการให้แรงเสริมที่ดีที่สุดในการทำให้เกิดแรงจูงใจ ที่จะควบคุมตนเอง

3. ควรศึกษาถึงระดับการควบคุมตนเองกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ระดับอายุ บุคลิกภาพ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้องของบุคคลนั้น หรือฐานะทาง เศรษฐกิจสังคม และอาชีพของบิดามารดา